

Aan de Amstel | tekst @Onno-Sven Tromp

(alle rechten voorbehouden)

Toelichting: Ja, dat krijg je, als je elke ochtend langs de Amstel naar je werk fietst...

Wie elke ochtend langs de Amstel rijdt
en zoveel water door de stad ziet stromen,
wordt weerloos in de stroming opgenomen,
door al die ongedwongen zuiverheid.

(refrein)

Het traag en weids verglijden van de tijd
zet aan tot dronkenschap en hevig dromen.
Er lijkt geen einde aan de stroom te komen,
de Amstel vloeit tot in de eeuwigheid.

Ik trap mezelf naar voren door de wind,
algauw heb ik een stuk achter de rug.
Zo kom ik fluitend bij een hoge brug,
die beide oevers met elkaar verbindt.

(refrein)

Het traag en weids verglijden van de tijd
zet aan tot dronkenschap en hevig dromen.
Er lijkt geen einde aan de stroom te komen,
de Amstel vloeit tot in de eeuwigheid.

Ik zoek het hoogste punt en blijf daar staan,
om stil mezelf met schoonheid te verrijken,
door in vervoering naar de stad te kijken,
pas dan kan ik weer fietsend verder gaan.

(refrein, 2 of 3 keer)

Het traag en weids verglijden van de tijd
zet aan tot dronkenschap en hevig dromen.
Er lijkt geen einde aan de stroom te komen,
de Amstel vloeit tot in de eeuwigheid.